לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר והתניא תשעה עשר טלאים לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורין אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר פטורין הרגמה רב הונא בר סחורה קמיה דרבא בריגלא א) בדיר שיש לו שני פתחים עסקינן ויצאו ט' בפתח זה וט' בפתח זה דהאיך חד חזי להכא ולהכא ולישני ליה כגון שמנה תשעה וכי מטא עשרה קרי חד מרישא קסבר עשירי מאליו קדוש ולישני ליה (א) בגורן ומנאן זוגות זוגות קסבר עשירי למנין בהמות הוא קדוש אר"נ בר יצחק זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה דשני ליה (ב) שמעתא בריגלא כשמעתיה: **מתני'** יצאו שנים כאחת מונה אותם שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ועושה תמורה דברי ר' מאיר א"ר יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה אמרו משום ר"מ אילו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש זה הכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש: **גמ'** אמר ר' יוחנן מנאן זוגות זוגות קינטרן קינטרן עשירי למנינו הוא קדוש (ג) למנינו מאי רב מארי אמר למנין שלו הוא קדוש רב כהנא אמר למנין בהמות הוא קדוש תנן יצאו שנים כאחת מונה אותן שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין בשלמא למאן דאמר למנין שלו הוא קדוש משום הכי הוו תשיעי ועשירי מקולקלין (ד) ולעשירי קא קרי ליה תשיעי ולאחד עשר עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש לתשיעי תשיעי קא קרי ליה ולעשירי עשירי קא קרי ליה אמר לך רבי יוחנן כי אמינא אנא היכי דאיכוין לאפוקי זוגות היכא דנפק ממילא לא תא שמע מנאן למפרע עשירי שבמנין הוא קדוש בשלמא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש שפיר אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש עשירי חד קרי ליה אמר רבא הואיל ואיתיה במנינא פרסאה דקרו לעשרה חד:

יצאו שנים כאחד מונה אותן שנים ואם מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין. פ"ה כגון שיצאו שנים כשהגיע לששה או לשבעה ומנאן אחד ועל סי"ו כן קרא העשירי למנין בהמות תשיעי והאחד עשר עשירי אע"ג דבסמוך אמר קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי עשירי מעשר ואחד עשר שלמים הכא מקולקלין משום דמנה אחד כשנים שיצאו כאחד ומספקא לן אם נעשין כאחד ע"י שמנאן אחד או לא ואע"ג דאיכא מ"ד בגמרא עשירי למעשר בהמות קדוש דמה שמנאן אחד משוי ליה ספיקא ואותו הקרוי תשיעי הוי ספק תשיעי ספק עשירי והקרוי עשירי הוי ספק עשירי ספק קדוש ליקרב:

עד

לא יאמר אברור עשרה. הכחושים והשאר פטורין משום דלא נשתיירו אלא חמשה דלאו בר עישורי נינהו: **אלא כונסן לדיר.** כולן בין כחושים בין שמנים. ותרי מילי אשמועינן חדא דאינו יכול לברור הכחושים וחדא אע"ג דלא נשתיירו אלא חמשה לא מצי למימר דליהוו פטורין לגמרי אלא מצטרפין לגורן אחר. וכמדומה דלא איצטריך למימר דהא אמרינן לעיל (דף נז:) דחמשה לפני הגורן וחמשה לאחר הגורן מצטרפין לעשרה אלא הכי פירושו לא יאמר וכו' והשאר ליהוו פטורין עכשיו שלא אכניסם בדיר עם האחרים ואע"פ שהגיע הגורן אוכל למכרן ולשוחטם הואיל ולאו בני עשורי נינהו דאין הגורן קובע אלא דבר הראוי למעשר והנך חמשה לאו בני עשורי נינהו אלא כונסן לדיר כולן כיחד ומוציא עשרה והשאר מצטרפין לגורן אחר על כרחו שהוקבע בדיר למעשר ולא יוכל למכור ולשוחטם: **בריגלא.** בשבת שלפני הרגל שהו דורשים הלכות הרגל: **דהיאך חד.** שנשתייר באחרונה הוי מנין הראוי להכא וכין להכא ופוטר את כולן והוא עצמו קדוש הוי בין שילא בין שנשתייר באחרונה דעשירי קדוש מאליו: **קרא חד מרישא.** שלא קראו עשירי אלא התחיל למנות כבתחלה אחד שנים שלשה ונמלא דהתשעה עשר היה עשירי ואפילו התשעה שמנה מתחלה נפטרו במנין הראוי: **מאליו קדוש.** אע"פ שקראו אחד ונמלא שהתשעה אחרונים לא יהו פטורין: **זוגות זוגות.** שנים כאחד זוג עשירי לא היה רק אחד ויפטרו כולן במנין הראוי דהוא חד בתרא חזיא להכא ולהכא: **למנין בהמות.** דלא אזלינן אחר פיו שאומר אחד שנים אלא אחר בהמות שהוציא וכיון שהוציא חמש זוגות שהן עשרה בהמות הוי חד מינייהו קדוש ולינך כולן דהוציא לאחר כן במאי ליפטרו הא לא הוי מנין הראוי: **וכאי אימיה דרב הונא בר סחורה דאשנייה ליה לרבה כשמעתיה.** כלומר וזכה אמו של רב הונא בר סחורה שילדה בן כמותו שידע לתרץ לרבה שמועתו מתוך הדרשא ותרלה לו בשיטת שמועתו דהאי דקאמר לעיל (נט:) מנין הראוי פוטר והכי קא מתרץ רב הונא הכא דהא חד חזי להכא וחזי להכא: **מתני' תשיעי ועשירי מקולקלין.** כלומר אותו שקרא הוא תשיעי דהיינו עשירי ואותו שקרא הוא עשירי דהיינו אחד עשר עומדים לקלקלה שהוא סניר על התשיעי שהוא חולין ועל העשירי שהוא מעשר ואם עשה כן ולא נמלך בב"ד הרי הן מקולקלין כדקתני סיפא קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים. פ"א הויין מקולקלין דלא חל עליהן קדושה ליקרב אלא נאכלין במומן דאע"ג דבעלמא אם קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי קרב מעשר והאחד עשר קרב שלמים כדלקמן הני מילי היכא דלא טעה אלא מתשיעי ואילך אבל הכא כל המנין למעלה מתשיעי דקרא לשמיני שביעי ולשביעי ששי או לתשיעי שמיני לא הוו עשירי ואחד עשר קדושים ליקרב הואיל וטעה כל כך והא דקתני יצאו שנים כאחת לא איירי מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך קמפרש רבא דינא בגמרא (ע"ב) אלא הכא איירי כגון דטעה בחשבון מתשיעי ולמעלה כגון שילאו שנים בשמיני וקראן שמיני או נמי יצאו שנים בשביעי וקראן שביעי והא דקתני לקמן מנאן למפרע העשירי קדוש ההוא כדמפרש טעמא דמייתי לה במנינא דפרסאי דקרו לעשרה חדא. ואית דמפרשי משום הכי מקולקלין דמיירי כגון דנתכוין למטעו אחד ובמס' נזירות בפ' ב"ש (דף לג.) אמרינן גבי מעשר טעותו ולא כוונתו ולא נהירא משום דא"כ אפי' קרא לתשיעי עשירי נמי ליהוי מקולקל בלא יצאו שנים כאחת ועוד למאן דפליג התם דאמר טעותו ואפי' כוונתו תלוי איכא למימר. ובנמוקי ר' מגלאתי דמקולקלין היינו דקדושה חלה עליהן ומספקא ליה אמאי נקט לשון מקולקלין והכי נהירא טפי ואיכא למימר דפירושי קמפרש במשנה עצמה מ"ט מקולקלין משום דקרא לתשיעי עשירי וכו': **קרב שלמים.** בגמ' (ע"ב) מפיק מקרא: **וכי יש תמורה.** לאחד עשר שקראו עשירי היינו תמורת מעשר ובמס' תמורה (יג.) גמרינן דאין תמורה עושה תמורה משום דכתיב תמורתו (ויקרא כז) ולא תמורת תמורתו: **אילו היה תמורה.** אותו אחד עשר לא היה קרב דתמורת מעשר אינה קריבה כדגמרינן במס' תמורה (כא:) מתעשר העברה מבכור ובבכור דרשינן הם קריבין ואין תמורתן קריבהן אלא ודאי מדקרב שלמים הקדש גמור הוא ולאו בשם תמורה חשבינן ליה ולכן עושה תמורה כדין שלמים אחרים: **ממנו.** מן הי' עצמו: **גמ' קונטרין.** למאות שמנה כל מאה ומאה ביחד: **למנין שלו הוא קדוש.** מנין י' שהוא מונה שלאחר שמנה ט' מאות הוי הק' עשירית קודש: **למנין הבהמות.** דלא אזלינן בתר מנין שלו אלא כשמנה ה' זוגות בהמות שהן י' בהמות הוי מיד מעשר בתר מניינו: **ולי' י' קא קרי ליה.** הלא קא קרי ליה לאו דוקא אלא כלומר אמאי מקולקלים הא אמרת דט' למנין בהמות הוי י' וי' הוי עשירי דלא חיישינן למנין שלו וכיון דלא חיישינן אחד עשר שהוא קורא עשירי ועשירי שהוא קורא תשיעי אמאי מקולקלין ליהוי אחד עשר שלמים ועשירי מעשר: **היכא דנפק ממילא לא.** אמרינן למנין בהמות קדוש אלא בתר מנין שלו נמי אזלינן: **מנאן למפרע.** שהראשון שילא קרא עשרה והב' תשעה והג' שמנה וכן כולם עד אחד העשר שבמנין שקרא אחד הוי קדוש:

וכל

רש"י כת"י

והתניא וכו' והשאר פטורים. ולא אמרת מצטרפין לגורן אחר: **ברגלא.** בשבת שואלין הלכות הרגל ל' יום לפני הרגל: **להכא ולהכא.** ומפטרי האחרים כמנין הראוי: **וכי מטי עשרה.** ובעי למקרייה י' קרייה חד כמרישא והתחיל למנות א"ב ג"ד והוי אחרון שהוא י"ט עשירי למנין אחרון ונפטרו בי' וט' נ"כ נפטרו במנין הראוי ול"ל לאוקמא בב' פתחים: **קסבר מאליו קדוש.** אע"ג דקרייה חד והט' אחרונים לא הוו להו שום פטור הלכך אוקמוה בב' פתחים: **ולשני ליה כגון שמנאן זוגות.** כשילאו ב' קרנהו חד ולד' קרנהו תרי וכי מטי לט' נפקי י"ח והט' ילא בעשירי הלכך כולן פטורים דכל זוג וזוג איכא חד דמפטר בי' אחרון ויחד דלא מפטר וכיון דלאן ידעין איזה ט' מיינין כולן פטורין כדקתני מתני' (נח:) קפץ אחד מן המנויין לתוכן כולן פטורין: **קסבר י' למנין בהמות קדוש.** דמן ה' זוגות ראשונים הוי ה' האחרון קדוש ואע"ג דהוא קרייה ה' ותו לא מפטרי ט' אחרונים והט' הרי חייבים ודאי: **אמיה דרב הונא.** וכתה לבן חכם כמותו: **דשני ליה שמעתא.** לרביה: **כשמעתיה ברגלא.** שעלתה בידו תירוץ ההלכה לפני רבו כשמעתא דרביה דמנין הראוי וי' קדוש מאליו ברגלא שהיו העם מרובין ויצא טבעו: **מתני' יצאו ב' כא'.** זה אצל זה ברוחב הפתח מונה אותם ב' ב' כאלו יצאו זה אחר זה: **ט' ועשירי מקולקלין.** יצאו ב' בט' או בח' ומנה לשניהם כא' נמצא שהט' לחשבונו הוא עשירי לבהמות והי' הוא י"א ומשה"ה הוו מקולקלין מלהקריב וירעו ולא דמי לקרא לי' ט' ול"א י' הי' מעשר וי"א קרב שלמים דהתם נפיק אי' אי' וכי מטא ט' קרייה עשירי וי' קריי' תשיעי וי"א עשירי מבריר לכ"ע שהט' ט' והי' י' ולאו הוא דשוגה וטעה הלכך קדוש העשירי במעשר גמור ושלפניו ושלאחריו קדושים מגזרת מלך כר"מ לקמן אבל הכא דיצאו ב' כתחלה כיחד דדמי כא' ולא מבריר עשירי הלכך לאו מעשר גמור הוא מאליו וכדאמרינן איהו נמי לא הוי הלכך מקולקלין. ואית דאמרי להכי לא הוו קדושים גמורים עשירי מעשר וי"א שלמים משום דמתכוין הוא דלא טעה ואמרינן במס' נזיר בפ' (ב"ש) ב"ש אומרים הקדש טעות הקדש (לג.) גבי מעשר טעותו ולא כוונתו וטעות הוא חדא דר"ע אמרה ולאיתותב ועוד דשמעתא וסוגיא דהכא בגמ' לא מתוקמא בהכי שפיר: **וכי יש תמורה עושה תמורה.** סבר ר"י דהאי י"א הוי תמורה דהאי י' כי"ל זה יהיה תחת י' דמי ואין תמורה עושה תמורה דכתיב והיה הוא ותמורתו (ויקרא כז) ולא תמורה דתמורתו בפרק קמא דתמורה (ה:): **אמרו משום ר"מ.** אינה תמורה שאם היה תמורה לא היה קרב דתמורת מעשר אינה קריבה במס' תמורה בס"פ אלו קדשים (כא.) דכתיב לא תפדה כי קודש הם (ויקרא כז) הם מוקדשים ולא תמורתן ובבכור כתיב וילפי' ומעשר מינה: **[גמ'] זוגות זוגות.** לב' מנה א': **קנטרים.** שהיה מונה עד מאה וקורא אחד וקורא ב' וכן עד אלף: **למנין שלו.** לזוגות זוגות קדושים כ' המעשרים ולקנטרים קדושים [illegible]

עין משפט נר מצוה

נ א מיי' פ"ה מהלכות בכורות הלכה יא: נא ב מיי' פ"ח מהל' בכורות הלכה ה סמג עשין ריב: נב ג מיי' שם הל' ג: נג ד ה מיי' שם הל' ה: נד ו מיי' שם הלכה ז:

שיטה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

[illegible]